

Wzorzec FCI nr 318 /16.06.1999/, wersja angielska

KISHU



KISHU

TLUMACZENIE : Olga Jakubiel.

POCHODZENIE: Japonia.

DATA PUBLIKACJI OBOWIAZUJĄCEGO WZORCA:
20.12.1994.

UŻYTKOWOŚĆ: Pies myśliwski oraz do towarzystwa.

KLASYFIKACJA F.C.I.: Grupa 5 Szpice i psy ras pierwotnych.
Seksja 5 Szpice azjatyckie i rasy pokrewne.
Bez prób pracy.

ZARYS HISTORII RASY: Rasa ta pochodzi od średniej wielkości psów, żyjących w dawnych czasach w Japonii. Rasa powstała w górskich rejonach w Kishu (prefektura Wakayama i Mie). Pierwotnie, szata tych psów często miała znaczenia w wyróżniających się kolorach, takich, jak rudy, sezamowy lub pręgowany. Jednakże od 1934 r. w rasie tej dopuszczano tylko jednolite kolory; szata o wyróżniających się znaczeniach zniknęła do 1945 r. i nie pojawiła się nigdy więcej. Obecnie zdarzają się psy tej rasy o białej szacie. Psy te używane są do polowania, obecnie głównie na dziki, ale niegdyś również na jelenie. Rasa przyjęła nazwę regionu, w którym została wyhodowana. W 1934 r. została uznana za „pomnik przyrody”.

WRAŻENIE OGÓLNE: Średniej wielkości pies, harmonijny, mocnej budowy, o dobrze rozwiniętych mięśniach. Pies ten ma stojące uszy i zwinięty lub sierpowato zagięty ogon. [Pies] Mocnej budowy, o mocnym kośćcu, zwarty.

ISTOTNE PROPORCJE: Stosunek wysokości w kłębie do długości tułowia wynosi 10:11.

USPOSOBIENIE/TEMPERAMENT : Pies o wybitnej wytrzymałości, sprawiający wrażenie szlachetnego, dostojnego i prostodusznego. Temperament – wierny, pojętny i bardzo czujny.

GŁOWA :

OKOLICA MÓZGOCZASZKI :

Czaszka: Szerokie czoło.

Stop: Dosyć stromy, z delikatną bruzdą.

OKOLICA TWARZOCZASZKI:

Nos: Czarny; cielisty dopuszczalny u białych psów. Grzbiet nosa prosty.

Kufa: Dostyć gruba, klinowata, zwężająca się.

Wargi: Przylegające.

Szczeka i zuchwa oraz uzębienie: Mocne; zgryz nożycowy.

Policzki: Dostyć dobrze rozwinięte.

Oczy: Stosunkowo małe, niemal trójkątne, szeroko rozstawione, ciemnobrązowego koloru.

Uszy: Małe, trójkątne, nieco pochylone do przodu, pewnie stojące.

SZYJA: Gruba i umięśniona.

TUŁÓW:

Kłęb: Wysoki.

Grzbiet: Prosty i krótki.

Lędźwie: Szerokie i umięśnione.

Klatka piersiowa: Głęboka; żebra umiarkowanie wysklepione.

Brzuch: Dobrze podciągnięty.

OGON: Wysoko osadzony, gruby, zdecydowanie zwinięty lub zagięty jak sierp nad grzbietem; gdy ogon jest opuszczony, jego koniec sięga niemal stawów skokowych.

KOŃCZYNY:

KOŃCZYNY PRZEDNIE :

Łopatki: Umiarkowanie ukośne, z dobrze rozwiniętymi mięśniami.
Stawy barkowe umiarkowanie kątowne.

Lokcie: Przylegające do tułowia.

Przedramię: Proste.

Śródrecza: Nieco pochyle.

KOŃCZYNY TYLNE:

Uda: Długie.

Podudzia: Krótkie.

Stawy skokowe: Żyłaste i mocne.

LAPY: Palce dobrze wysklepione i zwarte. Opuszki grube i elastyczne. Pazury twarde, preferowane ciemnego koloru.

CHÓD/RUCH : Lekki i sprężysty.

SZATA:

WŁOS: Włos okrywowy szorstki i prosty; podszycie miękkie i gęste.
Włos na policzkach i ogonie – dosyć długi.

MAŚĆ: Biała, ruda i sezamowa (rudo-płowe włosy z czarnymi koniuszkami).

WIELKOŚĆ:

Wysokość w kłębie:

Psy: 52 cm.

Suki: 46 cm.

Tolerancja 3 cm powyżej i poniżej.

WADY: Wszelkie odstępstwa od wyżej wymienionych cech należy uznać za wady, których ocena powinna być proporcjonalna względem ich stopnia i zasięgu.

- Sucze psy / samcze suki.
- Długi włos.

WADY DYSKWALIFIKUJĄCE:

- Agresja lub nadmierna bojaźliwość.

- Skrajny przodozgryz lub tyłozgryz.
- Nie stojące uszy.
- Wiszący ogon, krótki ogon.
- Płochliwość.

Każdy pies, przejawiający fizyczne lub psychiczne nieprawidłowości, powinien zostać zdyskwalifikowany.

Uwaga: Samce powinny mieć dwa normalnie wykształcone jądra, całkowicie opuszczone do moszny.